

Писма от пътешествието на ФЕЛИКС с дракона Лонг

Зайчето Феликс гостува
на децата по време на празници в целия свят

Текст Анете Ланген
Илюстрации Констанца Дроп

В един мразовит понеделник през януари всички в класа на Софи разказваха какво са правили през уикенда. Софи беше карала кънки със семейството си на замръзналото езеро Аазее, но семейството на Лианг, чийто баща беше китаец, два дни беше чистило и украсявало къщата си, за да се подготви за Нова година.

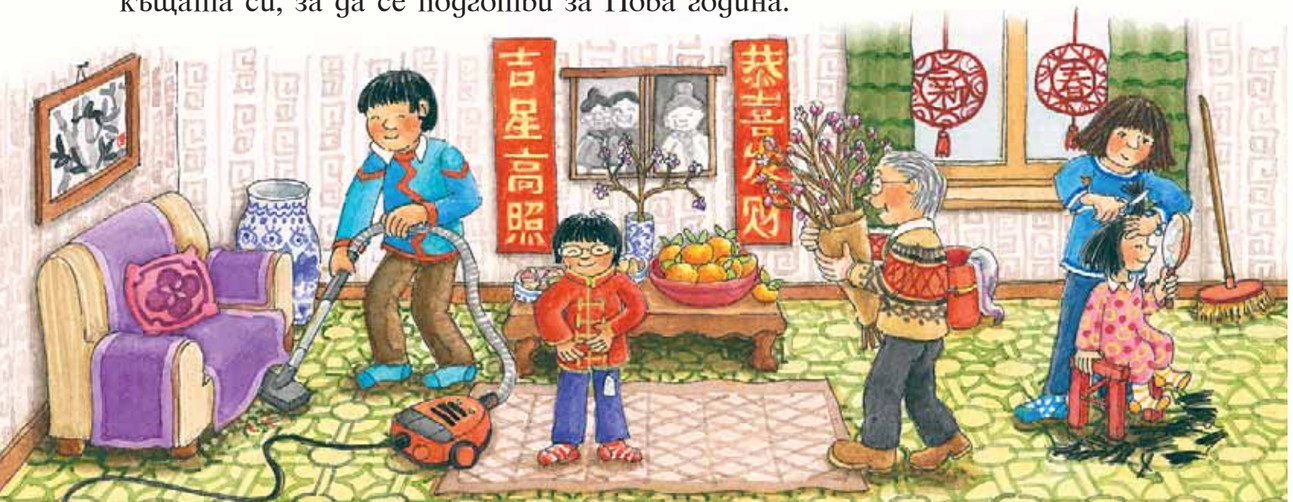

Лианг още разказваше, но Малте го прекъсна:

– Какво! Вече е краят на януари! За каква Нова година говориш?

И така силно се закиска, че чак падна от стола си. Останалите гледаха слисано Лианг и той стана аленочервен.

– Нова година? Та тя отдавна мина... – прошепна Йохана, най-добрата приятелка на Софи. – Той добре ли е?

Лианг едва изчака звънеца
и в междучасието избяга на двора.
Искаше му се да потъне в земята.

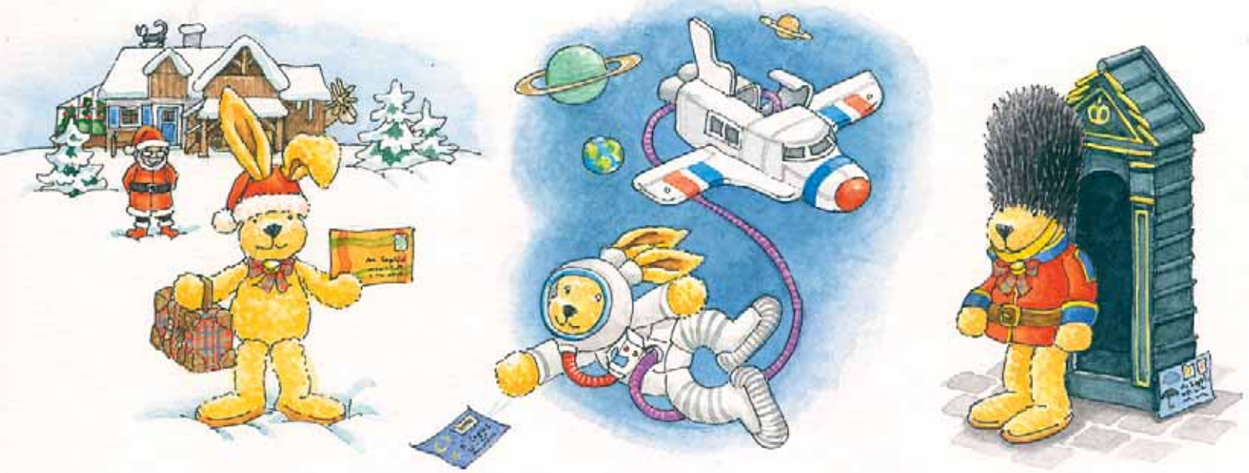

Софи разбираше колко зле се чувства Лианг. Преди време Малте и приятелите му се бяха присмели и на нея, защото вярваше в Дядо Коледа. Тогава нейното плюшено зайче Феликс беше тръгнало към Северния полюс, беше стигнало до страната на Дядо Коледа и се беше срещнало с него.

Феликс беше голям пътешественик. Беше обиколил целия свят, дълго отсъстваше от къщи, но докато пътешестваше, редовно ѝ пишеше писма и винаги се връщаше у дома при нея. Защото двамата се познаваха, откакто се помнеха. И за да бъдем по-точни – още от бебешката люлка на Софи. Затова празнуваха и рожденитe си дни в един и същ ден. Феликс винаги разбираше Софи, а Софи знаеше точно какво иска да ѝ каже нейното пухкаво зайче.

Може би Феликс щеше да знае дали Нова година в Китай се празнува много по-късно, отколкото в нейната страна. Софи искаше веднага да го попита, но не можеше – малкото зайче не биваше да идва на училище и я чакаше в детската стая у дома. Веднага след последния час Софи забърза към къщи.

– Феликс! — извика тя от коридора, захвърли училищната си чанта в ъгъла и се втурна към детската стая. – Феликс, няма да повярваш какво се случи днес в училище!

Феликс внимателно изслуша какво е станало в училище. После помръдна уши.

– Искаш да кажеш, че трябва да потърся в интернет? – попита Софи и хукна към хола.

Сърцето ѝ заби силно, когато отвори лаптопа и написа: *„Китай Нова година“*. След миг на екрана се появи: *„Китайската Нова година се празнува през януари или февруари. Нарича се също Лунна нова година, или Пролетен фестивал. Този празник е толкова важен за китайците, колкото Коледа за християните.“*

– Лианг е прав! Трябва да кажа на Йохана! – грабна тя телефона.

Докато говореше с приятелката си, Софи не забеляза, че плюшеното зайче започна да се държи странно. Явно му се прииска отново да пътува. Късно през нощта, когато тя спеше дълбоко, то напълно изгуби търпение...

На следващата сутрин Феликс не лежеше в леглото до Софи, а червения му кариран куфар го нямаше. Софи разбра, че нейното малко пухкаво зайче се е впуснало в нови пътешествия и приключения. Тя се притесни, но след няколко дни пристигна експресно писмо от Китай.

